

Fire on the Altar

Parasha: Tzav - וַיִּצַו : "Command"

Torah : Leviticus 6:8-8:36

Haftarah : Jeremiah 7:21-8:3; 9:22-23

Gospel : Mark 7:31-8:38

Thought for the Week

A religious life without faith is like offering a sacrifice on a cold altar. There is no means to elevate it to Heaven. It simply lies lifeless and cold, a noble effort but ultimately earthbound.

Commentary

"The fire on the altar shall be kept burning on it. It shall not go out, but the priest shall burn wood on it every morning; and he shall lay out the burnt off." (Leviticus 6:12)

The fire upon the altar was to be kept burning continuously. As we will see in next week's reading, the altar fire was ignited by the presence of God. This sacred fire was never to be extinguished. "The fire on the altar is to be kept burning on it...the fire shall be kept burning continually on the altar; it is not to go out." (Leviticus 6:12) Fire brought from some other source than the altar fire lit by God is referred to as "strange fire." (Leviticus 10:1)

We can understand the *mitzvah* to keep the altar aflame homiletically. The pyre on the altar is the medium which transcends this world. Whatever is consumed by that fire is elevated to Heaven in heat, smoke and energy. It is the altar flame which lifts the sacrifice to God.

In this sense, the flames of the altar can be likened to the flames of faith in Messiah. It is only by that faith that our lives and actions transcend the mundane world and can be lifted up to the plane of the Heavenly. A religious life without faith is like offering a sacrifice on a cold altar. There is no means to elevate it to Heaven.

It simply lies lifeless and cold, a noble effort but ultimately earthbound. Any *mitzvah* might be measured the same way. For example, the *mitzvah* of keeping the Sabbath is worthy and noble, but if it is done as a rote matter of course, without faith in Messiah, it is merely a day off from the week. However, when we combine the *mitzvah* with faith in Messiah, a circuit between

Vuur op het altaar

Parasha: Tzav - וַיִּצַו : "Gebied"

Thora: Leviticus 6:8-8:36

Haftara: Jeremia 7:21u-8:3; 9:22-23

Evangelie: Marcus 7:31-8:38

Gedachte voor de Week

Een religieus leven zonder geloof is als een offer op een koud altaar aanbieden. Er is geen middel om het naar de hemel te verhogen. Het ligt er gewoon levenloos en koud, een nobel streven, maar uiteindelijk aardegebonden.

Commentaar

"En het vuur op het altaar moet daarop blijven branden; het mag niet uitgeblust worden. De priester moet er elke morgen hout op aansteken, daarop het brandoffer schikken en het vet van de dankoffers erop in rook laten opgaan." (Leviticus 6:12, HSV)

Het vuur op het altaar moest continu brandend worden gehouden. Zoals we volgende week zullen zien, was het altaarvuur door de aanwezigheid van God ontstoken. Dit heilige vuur mocht nooit geblust worden. "Het vuur op het altaar moet blijven branden... het vuur op het altaar zal voortdurend blijven branden; het mag niet uit gaan" (Leviticus 6:12) Vuur dat uit een andere bron kwam als het door God aangestoken altaarvuur, wordt als "vreemd vuur" aangeduid. (Leviticus 10:1)

We kunnen de *mitswa* om het altaar vlammend te houden, als volgt begrijpen. De brandstapel op het altaar is het medium dat deze wereld overstijgt. Wat ook door dat vuur wordt verteerd, wordt in de hitte, rook en energie naar de hemel verheven. Het is de altaarvlam die het offer tot God opheft.

In die zin kunnen de vlammen van het altaar worden vergeleken met de vlammen van het geloof in de Messias. Het is alleen door dat geloof, dat ons leven en handelen de alledaagse wereld overstijgen en kunnen worden opgetild tot op het vlak van het Hemelse. Een religieus leven zonder geloof is als een offer op een koud altaar. Er is geen middel om het naar de hemel te verheffen.

Het ligt er gewoon levenloos en koud, een nobel streven, maar uiteindelijk aardegebonden. Elke *mitswa* kan op dezelfde manier worden gewogen. Bijvoorbeeld, de *mitswa* van het houden van de Sabbat is waardevol en nobel, maar als het wordt gedaan als automatische vanzelfsprekend, zonder geloof in de Messias, is het slechts een vrije dag in de week. Wanneer we echter de *mitswa* met geloof in de Messias combineren, wordt

Heaven and Earth is closed. Our *mitzvah* is immediately elevated to a level of holiness and righteousness. It is regarded as if Yeshua Himself has performed the *mitzvah* through us, as indeed He has. We learn from this that true faith is kindled within us by God Himself. We cannot fake faith. To do so would be to offer 'strange fire.' True faith is kindled by God, but it is our responsibility to feed and nurture that faith. We are to tend the altar. We are to stoke the flames. We are to remove the ashes, and we are to offer the fresh sacrifice of our willing obedience continually, daily upon it.

Behold, to obey is better than sacrifice, And to heed than the fat of rams. (1 Samuel 15:22)

een kring tussen Hemel en Aarde gesloten. Onze *mitswa* wordt meteen verhoogd tot een niveau van heiligheid en gerechtigheid. Het wordt beschouwd als dat Yeshua Zelf de *mitswa* door ons heeft uitgevoerd, wat Hij ook deed. We leren hieruit dat het ware geloof in ons door God zelf is ontstoken. We kunnen geloof niet voordoen. Dit doen zou het aanbieden van 'vreemd vuur' zijn. Het ware geloof wordt door God ontstoken, maar het is onze verantwoordelijkheid om dat geloof te voeden en te koesteren. We moeten ons naar het altaar uitstrekken. We moeten de vlammen aanwakkeren. We moeten de as verwijderen, en we moeten het verse offer van onze gewillige gehoorzaamheid voortdurend aanbieden, dagelijks daarop.

Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerkzaam zijn *beter* dan het vet van rammen. (1 Sam. 15:22, HSV)